

ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ
ФАКУЛЬТЕТ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ
Кафедра паразитології та ветеринарно-санітарної експертизи

ВИРІШЕННЯ СУЧАСНИХ ПРОБЛЕМ У ВЕТЕРИНАРНІЙ МЕДИЦИНІ

МАТЕРІАЛИ

*VI Всеукраїнської науково-практичної
Інтернет - конференції*

15 - 16 лютого 2021 р.
Україна, м. Полтава

УДК 636.09

В 52

Вирішення сучасних проблем у ветеринарній медицині: матеріали VI Всеукраїнської науково-практичної Інтернет – конференції, 15 – 16 лютого 2021 року. Полтава: ТОВ НВП “Укрпромторгсервіс”, 2021. – 130 с.

Збірник містить матеріали VI Всеукраїнської науково-практичної Інтернет – конференції «Вирішення сучасних проблем у ветеринарній медицині» з актуальних напрямів сучасної ветеринарної медицини.

Редакційна колегія:

Євстаф’єва В. О., д. вет. н., професор; Кручиненко О. В., д. вет. н., доцент; Щербакова Н. С., к. вет. н., доцент; Михайлютенко С. М., к. вет. н., доцент; Корчан Л. М., к. вет. н., доцент; Мельничук В. В., к. вет. н., доцент

Рекомендовано до друку

*Вченою радою Полтавської державної аграрної академії
Міністерства освіти і науки України
(протокол № 15 від 23.02.2021 р.)*

Відповідальний за випуск:

к. вет. н. Корчан Л. М.

Відповідальність за зміст і достовірність публікацій несуть автори наукових доповідей і повідомлень.

© Полтавська державна аграрна академія, 2021

З М І С Т

СЕКЦІЯ 1

НЕЗАРАЗНА ПАТОЛОГІЯ

Бердник В. П., Завалій М. Ф.

**ДО ІСТОРІЇ ВИВЧЕННЯ ВЛАСТИВОСТЕЙ І ЗАСТОСУВАННЯ
БІШОФІТУ В НАРОДНОМУ ГОСПОДАРСТВІ** 8

Бердник В. П., Ракітіна А. І.

**КЛІНІЧНІ ТА ГЕМАТОЛОГІЧНІ ПОКАЗНИКИ КОРІВ, ХВОРИХ
НА ПРИХОВАНИЙ МАСТИТ, ДО ТА ПІСЛЯ ЗАСТОСУВАННЯ
РОЗЧИНУ ПОЛТАВСЬКОГО БІШОФІТУ** 12

Богословська А. І.

**ВПЛИВ РІЗНИХ КОРМОВИХ ДОБАВОК З НЕЗАМІННИМИ
АМІНОКИСЛОТАМИ НА ПРОДУКТИВНІСТЬ ТВАРИН** 16

Горальський Л. П., Глухова Н. М., Сокульський І. М.

**МОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЛЕГЕНЬ У
СТАТЕВОЗРІЛОГО КРОЛЯ** 18

Горальський Л. П., Демус Н. В., Сокульський І. М., Коленік Н. Л.

**МОРФОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СЕРЦЯ ТЕЛИЦЬ ЗАЛЕЖНО
ВІД ТИПУ АВТОНОМНОЇ РЕГУЛЯЦІЇ СЕРЦЕВОГО РИТМУ** 20

Горальський Л. П., Рагуля М. Р., Сокульський І. М., Горальська І. Ю.

**МІКРОСКОПІЧНА БУДОВА ТА МОРФОМЕТРІЯ
КАРДІОМІОЦИТІВ МІОКАРДУ СТАТЕВОЗРІЛИХ КРОЛІВ** 23

Євтушенко І. Д., Білий Д. Д.

**МАЛАСЕЗІЙНИЙ ДЕРМАТИТ У СОБАК (КЛІНІЧНИЙ ПРОЯВ,
ДІАГНОСТИКА ТА ЛІКУВАННЯ)** 25

Зезекало М. А., Карпенко І. О.

**СТАН ДИСТАЛЬНОГО ВІДДІЛУ КІНЦІВКИ КОНЕЙ В УМОВАХ
КІННОГО КЛУБУ «ВЕРХОВА ЇЗДА В ПОЛТАВІ»** 28

Ковальчук О. М.

**КЛІНІЧНІ ОЗНАКИ ТА ПАТОМОРФОЛОГІЧНІ ЗМІНИ
ПІДШЛУНКОВОЇ ЗАЛОЗИ ЗА ГОСТРОГО ПАНКРЕАТИТУ У
КОТІВ** 30

3. Нетлюх М. А., Цегельский А. А., Гордий П. Д., Галюк У. М. Система структурно-функциональных единиц миокарда при экспериментальных воздействиях. *Тез. докл. XI съезда анатомов, гистологов и эмбриологов*. Полтава: Узд-во «Полтава», 1992. С. 168.

4. Тибінка А. М. Залежність будови серця, артеріол і дрібних артерій від типу автономної регуляції серцевого ритму свиней: автореф. дис... канд. вет. наук: 16. 00. 02. Київ, 2002. 19 с.

5. Горальський Л. П., Хомич В. Т., Кононський О. І. Основи гістологічної техніки і морфофункціональні методи дослідження у нормі та при патології: навч. посіб. Житомир: Полісся, 2019. 288 с.

6. Автандилов Г. Г. Основы количественной патологической анатомии. М.: Медицина, 2002. 240 с.

МАЛАСЕЗІЙНИЙ ДЕРМАТИТ У СОБАК (КЛІНІЧНИЙ ПРОЯВ, ДІАГНОСТИКА ТА ЛІКУВАННЯ)

Євтушенко І. Д., к. вет. н., доцент

Харківська державна зооветеринарна академія, м. Харків

Білий Д. Д., д. вет. н.

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро

Актуальність проблеми. Захворювання шкіри у собак грибкової етіології відносяться до числа надзвичайно поширених хвороб, що характеризуються різнобічними клінічними симптомами та тривалим перебігом [1].

На початкових стадіях дані дерматити у собак, як правило, проявляються подібними незначними ознаками, що на них не звертають уваги ні власники самих тварин, ні ветеринарні лікарі, і навіть собаки не проявляють занепокоєння [2].

Одним із найбільш поширених грибкових дерматитів є маласезійний дерматит. Сучасні методи діагностики дозволяють виявляти дане захворювання шкіри на початкових етапах розвитку запального процесу, але відсутність протоколу діагностичного дослідження таких пацієнтів погіршує їх прогноз на отримання позитивних результатів лікування [3]. Отже, актуальним на даний час залишається питання щодо вивчення особливостей клінічного перебігу за маласезійного дерматиту у собак та методів його діагностики та лікування.

Матеріали та методи досліджень. Об'єктами для досліджень були собаки різного віку, породи (лабрадор, йоркширський тер'єр, французький

бульдог, чихуа-хуа, англійський кокер-спанієль, японський хін і т.д.), статевих груп із патологіями шкіряного покриву. Для діагностики захворювань шкіри проводили: оцінку загального стану, поведінки тварин; вимірювання температури тіла, пульсу, дихання; пальпація шкіри. Клінічні обстеження тварин здійснювали за загальноприйнятою методикою, звертаючи увагу на стан шкіряного покриву [5]. Особливу увагу приділяли наявності свербіжу, його інтенсивності, часу появи, характеру ексудату, наявності місцевої температури, характеру шкірних висипів, їх локалізації, наявності алопеції, еритеми, гіперпігментації та ліхенізації на різних ділянках тіла. Досліджували зіскребки шкіри з місць ураження шкіри на різних ділянках тіла (вухні раковини, зовнішній слуховий прохід, спинка носу, шкіру поблизу вух, зона поперекового відділу, ліктьові суглоби, міжпальцева зона на дистальних відділах кінцівок, латеральній поверхні черевної стінки). Здійснювали висіви зі шкіри на предмет встановлення наявності вторинної бактеріальної флори (стафілококи, стрептококи) [4].

Мікологічні дослідження здійснювали на підставі мікроскопії ураженого волосся й кірочок, відібраних з країв ураженої ділянки, яка не піддавалась лікуванню та культурального методу для визначення роду і виду грибка [3]. Цитологічні дослідження здійснювали за загальноприйнятими методами. Для диференціювання від дерматитів паразитарної етіології використовували метод глибоких зіскрібків шкіридо появи крові. Для виявлення бліх, їх екскрементів, а також кліщів роду *Cheyletiella* використовували скоч-тест.

Лікування за маласезійного дерматиту проводили шляхом застосування сучасних засобів вітчизняного та зарубіжного виробництва при лікуванні собак за грибкових дерматитів, із урахуванням особливостей клінічного перебігу хвороби. Ефективність лікування визначали за загальним станом шкіри в місцях ураження та лабораторними мікологічними дослідженнями шкіри.

Результати досліджень. На підставі проведених діагностичних досліджень було виділено збудника захворювання дріжджіподібні гриби роду *Malassezia pachydermatis*. При цитологічному дослідженні шкіри виявляли у 72,9–94,8 % випадках дріжджі.

В результаті проведених досліджень було встановлено, що клінічні ознаки за маласезійного дерматиту відзначали у йоркширського тер'єру та лабрадору. Перші клінічні ознаки захворювання починали реєструвати у собак з 3-місячного віку. Найбільшого прояву захворювання набувало у собак у віці 3–5 років. Тварини знаходились на раціоні з використанням промислових раціонів та натуральних кормів (індичка, кріль, яловичина, крупа гречана, ячмінна, вівсяна, рисова, пшенична, овочі).

Дерматит, спричинений маласезією характеризувався утворенням сухої себореї. При цьому лусочки були розміром 1 × 1 мм, жовтяничного кольору.

Захворювання проявлялось сверблячкою у 7 балів, вогнища ураження шкіри із наявністю папульозно-пустульозного висипання розташовувались на дистальних відділах кінцівок, навколо морди, у пахових ділянках тіла, і характеризувались появою «фруктового» гнилісного запаху. Вогнища алопецій локалізувались у міжпальцевих просторах, на зовнішній поверхні вухної раковини, зони навколо анального отвору, внутрішньої поверхні стегон. Еритемне запалення шкіри відзначали на внутрішній поверхні вухної раковини, паховій області та у міжпальцевій зоні дистального відділу кінцівок.

Лікувальні заходи за маласезійного дерматиту у собак базувались на системному та місцевому лікуванні. Системне лікування включало пероральне застосування інтраконазолу (10 мг/кг ваги тіла, один раз на добу) впродовж 3 тижнів. Для покращення стану шкіряного покриву з кормом задавали вітаміни Бреверс 1 раз на добу протягом 1 місяця. Місцева терапія складалась із застосування шампуню з міконазолом 2 % та шампунем із хлоргексидином 3 % впродовж 4-х тижнів.

Висновки. 1. Маласезійний дерматит у собак характеризувався специфічними клінічними проявами у вигляді сухої себореї жовтяничного кольору, папульозно-пустульозного висипання, що розташовувались на дистальних відділах кінцівок, навколо морди, у пахових ділянках тіла, алопецій у міжпальцевих просторах, на зовнішній поверхні вухної раковини, зони навколо анального отвору, внутрішньої поверхні стегон.

2. При мікологічному дослідженні зразків зі шкіри встановлювали наявність дріжджіподібних грибів роду *Malassezia pachydermatis*. При цитологічному дослідженні шкіри збудника виявляли у 72,9–94,8 % випадках.

3. Лікування собак, хворих на маласезійний дерматит, проводили комплексно із застосуванням протигрибкових засобів системної та місцевої дії (інтраконазол та шампунь із міконазолом та хлоргексидином) та вітамінних добавок.

Література

1. Бибина И. Ю. Характеристика и частота проявлений каждой патологии у собак г. Саратова. Материалы XIII международного Московского конгресса по болезням мелких домашних животных. М., 2015. С. 60–61.
2. Золототрубов А. П., Голубцов А. В. Маласезиоз собак. *Ветеринария*. 2005. № 6. С. 25–30.
3. Мюлер Р. С. Деякі аспекти діагностики у дерматології. *Ветеринарна практика*. 2006. № 3. С. 2–4.
4. Boyanowski K. Skin parasites and diseases of dogs. *Advances in Veterinary Dermatology*. 2014. Vol. 8. P. 315–328.

5. Ploom P. B. New drugs in veterinary dermatology. *Proceeding of the 29th North American Veterinary Dermatology Forum. Nashville, Tennessee, April 15–18. 2015. P. 242–243.*

СТАН ДИСТАЛЬНОГО ВІДДІЛУ КІНЦІВКИ КОНЕЙ В УМОВАХ КІННОГО КЛУБУ «ВЕРХОВА ЇЗДА В ПОЛТАВІ»

Зезекало М. А., аспірант,

Карпенко І. О., здобувач вищої освіти ступеня «Магістр»

Полтавська державна аграрна академія, м. Полтава

Актуальність проблеми. За даними численних дослідників серед поголів'я спортивних коней травматизм може сягати до 63,9 %. Як наслідок в цих тварин збільшується ризик отримати ураження кісток та суглобів [1–3]. Травми в дистальному відділі кінцівки обмежують подальшу спортивну кар'єру коней, а в окремих випадках може, навіть, призводити до передчасного вибракування та загибелі тварини [4, 5].

Матеріали і методи досліджень. Моніторингові дослідження проводилися на поголів'ї спортивних коней протягом 2020 року, в умовах кінного клубу «Верхова їзда в Полтаві». При проведенні хірургічної диспансеризації особливу увагу звертали на стан рогової капсули [6].

Результати досліджень. Встановлено, що в умовах клубу утримуються 15 тварин. Відповідно тварини представлені різними породами це, гуцульська російська рисиста, швейцарська теплокровна тракєненської, квартхорсе, українська верхова та одна безпородна. Результати дослідження щодо поширення хірургічної патології серед коней представлені в таблиці.

Проводячи аналіз отриманих даних ми встановили наступне, що з 15 в 13 (86,6 %) тварин спостерігали втрату глазури в ділянці вінчика на роговій стінці. З зазначених досліджених нами тварин в у чотирьох виявляли косі копита (26,6 %) та в трьох випадках по 20 % від загальної кількості встановлювали нарізно наявність торцових копит та плоских копит на одній або декількох кінцівках.

Проводячи аналіз отриманих даних ми встановили наступне, що з 15 в 13 (86,6 %) тварин спостерігали втрату глазури в ділянці вінчика на роговій стінці. З зазначених досліджених нами тварин в у чотирьох виявляли косі копита (26,6 %) та в трьох випадках по 20 % від загальної кількості встановлювали нарізно наявність торцових копит та плоских копит на одній або декількох кінцівках.